

minister, dengang han sad her i Nærheden, frafaldt dette Forslag om Selvpensionering paa en Forespørgsel, der blev gjort fra den anden Side, og det skulde derfor glæde mig meget, om det nu idag blev vedtaget.

Finantsministeren: Jeg vil tillade mig, i Anledning af den Bemærkning, der er falden fra ærede Medlemmer om, at det maaskee ikke skulde være farligt for Principet, om ogsaa dette Forslag her blev forkastet, at henstille til det ærede Thing og de Medlemmer af Thinget, som ynde dette System, om de dog ikke vilde finde det sikkest at tilkjendegive denne Tølelse derved, at de stemme for det her foreliggende Forslag. Jeg skal meget henstille, om det ikke vil blive benyttet som et Argument imod os, naar vi i næste Uge skulle forhandle det samme Forslag ved flere andre Love, ja om det endog ikke i en paafølgende Samling vilde blive taget til Indtægt imod Forslaget, at det allerede eengang var faldet igjennem i Folkethinget. Jeg troer ikke, at vi videre behøve at debattere om selve Sagen; jeg vil kun tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at saavel den ærede Ordfører som flere af de ærede Talere, der have haft Ordet imod dette Forslag, fornemmelig have støttet deres Indvending derimod paa reent formelle Grunde. Nu er jeg ikke af dem, der paa nogen Maade skulde miskjende, at formelle Grunde ved Loves Behandling undertiden kunne have megen Betydning, men jeg kan ikke erkjende, at der her foreligger nogen formel Bannselighed af den Art, at den skulde kunne afholde Thinget fra at vedtage dette Forslag; thi dette Forslag er kommet ind rigtignok ved 3die Behandling af Loven, det er ganske vist, men efterat det først er behandlet i Udvalget, meddeelt Udvalget af mig og forhandlet i Udvalget (S. A. Hansen: Reil), rimeligvis kun en meget kort Tid, og paa Grund af denne korte Tid har Udvalget maaskee ikke haft Leilighed til fuldstændig at forhandle det. Forslaget er

imidlertid, som sagt, af mig meddeelt Udvalget; jeg anmodede Udvalget om at stille det, men Udvalget meddeelte mig, at det foretrak, at jeg selv stillede Forslaget. Det er en Sag, der i den Grad har været forberedt ved foregaaende Forhandlinger, at jeg ikke kan see Andet, end at det i formel Henseende er fuldkommen rigtigt, og selv om nogle ærede Medlemmer maatte finde, at der maaskee kunde være en lille Mangel i denne Retning, saa har jeg dog altid fundet, at Folkethinget hellere for en god Sags Skyld har villet see lidt bort fra den allerstrengeste Form end lade en god Sag falde paa Grund af, at det strengt fastholdt Formen. Jeg tillader mig derfor atter at anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Ordføreren: Jeg troer dog, at det er nødvendigt for Udvalgets Vedkommende at gjøre den Bemærkning ligeoverfor den ærede Finantsminister, at vel meddeelte han os Forslaget i det Møde, der fandt Sted, men Udvalget havde ikke Leilighed til at behandle det; det har slet ikke behandlet det, og jeg indledede mine Ord, da jeg første Gang havde Ordet om Sagen, netop dermed, at jeg som Ordfører ikke kunde udtale mig om dette Forslag, da Udvalget ikke havde behandlet det. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at Udvalget ikke henveundte sig til den høitærede Finantsminister med Anmodning om, at han selv vilde stille dette Forslag; det, Udvalget havde ønsket, var at blive fri for selv at stille Forslag til at forandre Revisionsfristen fra 1874—75 til 1879—80, idet Udvalget sagde: vi have hidtil holdt stærkt paa en Revisionsfrist af 5 Aar, og derfor vilde det see besynderligt ud, om vi nu selv stillede et andet Forslag i den Henseende; det vil derimod være bedre og lettere for Udvalget at slutte sig til et saadant Forslag, naar det stilles af den høitærede Finantsminister. Derfor ønskede Udvalget, at den ærede Minister skulde stille dette Forslag; det generede os at komme og staae os selv paa